

bojo davki morali odpisati pri zemljišču, katero je poškodovano po kateri koli uimi. Do zdaj namreč so se odpisali davki, če je vsaj četrti del parcele bil poškodovan. Po novi postavi se bojo odpisali tudi takrat, če je manj kakor četrti del parcele bil poškodovan. Vlada se je tudi morala zavezati, da bo to postavo dala potrditi presvitemu cesarju, ker bi sicer Mladočehi ne bili pripustili obravnave radi davka na vožne karte.

Hiše za delavce.

Sprejela se je nova postava, vsled katere zavživajo nove hišice, katere se zidajo v porabo delavcem, mnoge ugodnosti. Pri tej obravnavi je pa štajerski poslanec Hagenhofer izrekel željo, da se naj ozira ne le samo na ugodnosti delavcev, temveč tudi na korist kmetijskega stanu.

Nov tiskovni zakon.

Jako važen postavni načrt je predložil ministrski predsednik, vsled katerega se bo odpravila prepoved, prodajati časnike in tiskovine. Se bo poojstrila kazen proti tistim, ki po časnikih kradejo čast svojemu bližnjemu in se tiskovne pravde vzamejo porotnikom ter se iste izročijo navadnim sodnikom. Zadnja določba je gotovo najvažnejša. Porotniki so navadno oproščali svoje somišljenike, a obsojali svoje nasprotnike. Navadni sodniki bojo — vsaj tako se pričakuje — pravičneje postopali.

Sklep državnega zbora.

Najbrž se sklene državni zbor 18. junija. Zboroval je celih 8 mesecev. Mnogokrat se je mislilo, da se razbije vsled obstrukcije te ali one stranke; toda ministrski predsednik je pokazal svojo umetnost ter odpravil nevarnosti, katere so pretile zbornici. Gospodarska zbornica ima še 20. t. m. sejo, v kateri bo pritrdila nekaterim postavam, ki so se sklenile v poslanski zbornici. Postavo zastran termenske kupčije z žitom bo gosposka zbornica nekoliko spremenila in pride ta zadeva v jesenskem zasedanju še enkrat pred poslansko zbornico. Dne 21. junija se imajo sniti deželni zbori.

Politični ogled.

Obrtna zbornica kranjska je izvolila svojim deželnim poslancem odvetnika dr. Danilo Majarona.

Šola. Šole so zlasti na Porenkem in Vestfalskem ločene po veri otrok. Protestantški pastori so že kot taki krajni nadzorniki, katoliški župniki so po večini tudi za svoje šole, a te vlada imenuje, ker to pravico je vzel kulturni boj. Novejši čas pa skuša vlada za nadzornike v katoliških šolah usiliti svetne nadučitelje, a v tem je našla odločen ugovor od duhovščine, ki se je solidarno obrnila do učnega ministra. Prav bi storili tudi pri nas, da duhovnik odločno zahteva dostojanstvo kraj. šolskega nadzornika. Res, prijetnosti nima nikake, a gre se za katoliški značaj naše šole; in tukaj moramo reči: mea culpa! Učiteljstvo v Nemčiji je po večini verskega prepričanja, združeno po katoliških društvih. Tamkaj se učitelj ne sramuje vsaki dan šolarje peljati k sv. maši in naprej moliti pri sv. obhajilu, pa pri nas? Šolarji so ločeni po spolu, mešanih šol v Nemčiji ne poznajo. Dečke uče vedno le učitelji, deklice pa izključno izborne učiteljice. Šolarji imajo vsakih šest tednov skupno sv. obhajilo. — Slovenske otroke so povsodi hvallili kot zelo nadarjene, le škoda, da bodo vsi za naš narod izgubljeni. Napredni Prusi se niso odpravili šibe iz šole. Nemška šola je verska.

Versko življenje po mestih je skoro našemu podobno. Le da se katoliškemu duhovniku ni bati, da ga bo na ulici kdo napadal; katoličani duhovnika vseskozi spoštljivo pozdravljajo, otroci pa mu mole ročico v pozdrav. Nepokvarjeno ljudstvo zlasti po deželi pa se zaveda svoje katoličanske vere; strogo se ločijo katoličani od protestantov. Tu sem naj se pridejo učiti katoliškega mi-

Velikanski vojni stroški. Letos se je dovolilo za nove topove v delegacijah 38 milijonov kron. Slovenski delegat dr. Sušteršič je govoril in glasoval proti. Kakor se govori, pa še ta svota ne bo zadostovala, ampak trebalo še bo nič manj nego 180 milijonov. Lepa bodočnost za davkoplačevalce.

Kmetska beda. Od l. 1848, ko je bil izdan zemljiško-odvezni patent, se je število kmetijskih posestnikov zmanjšalo od 3 na 2 milijona, torej za tretjino. Tako propadajo kmetska posestva od dneva do dneva, od leta do leta. Danes je kmetsko posestvo v Avstriji do polovice zadolženo. Od l. 1897 so se kmetski pridelki pomnožili za 40%, davki pa in druga bremena za 115%. — Čisti dohodek kmetijstva znaša povprek za vsakega, ki živi od kmetijstva, le 100 K na leto, torej 30 v na dan. In po 30 v povprek na dan ima torej 13½ milijona prebivalstva. Kmet danes ne živi od čistih dohodkov svojih zemljišč, ampak že od svojega kapitala, dolgovi vedno raste in z dolgovi se množe tudi prodaje posestev!

Kralj Viktor Emanuel in razoroženje. Komaj je prenehala vojska v Južni Afriki in je odstranjena vsaka nevarnost miru na vzhodu, je sedaj mednarodni položaj tako miren, da državniiki nimajo družega posla, kakor se resno baviti z vprašanjem miru. Ker je položaj za mir tako ugoden, potrebno je, da se državniiki prično resno pečati z vprašanjem gospodarskega razvoja svojih narodov in tudi z vprašanjem splošnega razoroženja ali saj z omejitvijo števila vojne moči. Prvi korak v tem oziru storil je pretekli četrtek italijanski kralj v svojem razgovoru z Zanardellijem in je ob tej priliki omenil, da hoče svojo željo po razoroženju sporočiti tudi drugim vladarjem, osobito ruskemu caru, ki je svoječasno v manj ugodnem času pričel akcijo v tem oziru, ki je povzročila mednarodni mirovni sestanek v Hagu. Ko bi se napovedani korak laškega kralja posrečil, bili bi pač po njem najsrečnejši laški ministri. Saj pač nobena država ne čuti «sladkosti» oboroženega miru v tolikej meri, kakor ravno Italija.

Dopisi.

Sv. Lovrenc nad Mariborom. »Kdje se bratska srca slože, — I olovo plivat*»

šljenja naši slovenski »tudi katoličani«! se protestanti bi se jih sramovali. Prišel sem pa do prepričanja, da smo slovenski duhovniki do naših mlačnežev preveč popustljivi, in to se vedno maščuje. Naše geslo bi moralo biti: za katoliška načela vstrajno in odločno! Da so Avstrijci pri Nemcih v verskih zadevah na tako slabem glasu, ne bi veroval, ako bi ne čul pikre sodbe iz ust neke poljske žene: »Vaši ljudje živijo tukaj kakor zverina.« Sram me je bilo. Človek brez vere se poniža do živine. Le živa vera blaži in tolaži srce. — Kam zaide človek brez vere, pričuje žalosten slučaj, ki se mi je dogodil v bolnišnici v Hambornu. Obiskal sem slovenskega bolnika in ga hotel za velikonoč spovedati, a ni hotel nič slišati in žalosten sem odišel. Ta človek je bil socijaldemokrat v Zagorji in Škalah. Čobal, kaj ne, da je vera zasebna stvar? tukaj imate vašega nesrečnega učenca.

Delavsko vprašanje je zlasti v Vestfaliji na dnevnem redu. Žal, da so »cehe« sklenile mejsebojni sindikat (ring), ki sedaj poljubno delavske plače znižujejo; saj pa imajo tudi delavskih moči na izbero. Povprečna plača je 2 do 3 gid. na dan; a ne zabimo, da je delavec vedno v smrtni nevarnosti. Sleherni dan dogodi se več nesreč in zdaj hodi družina brez očeta s trebuhom za kruhom! Nemški in poljski delavci imajo svoja strokovna društva, ki vrlo napredujejo. Predsednik je vedno od škofa potrjen duhovnik, tako tudi pravila. Vse društveno delavsko gibanje se suče na verskih tleh. — Nekoliko sem zdramil za delavsko društvo tudi naše Slovence.

može! — Ni še dolgo od tega, da so nam slovenski poslanci, do cela se zavedajoči bratske krvne vezi, ki jih spaja, ohranili slovenske paralelke v Celji, to našo, pred leti tako težko izbojevano last. Pač je zavladovalo pri tej priliki v vsakem slovenskočutečem srcu nepopisljivo veselje, kateremu je sledila srečna misel, da se je pričela vzlasti od slovenskih graških akademikov navdušena agitacija za »Dijaški dom« v Celju. »Ne samo gimnazije, tudi nekega zavetišča potrebuje naše marljivo, a žalibog tako revno slovensko dijaštvo« ta klic je namah zaoril po vsej slovenski zemlji in je imel, lahko rečeno, obilo uspeha. Za ta svoj ideal navdušeno slovensko ljudstvo je darovalo res lepe vsote. — Toda žalibog, so tudi po nekaterih krajih prebivalci, v kojih srcu ni našel ta domerodni poziv nikakega odmeva. Tudi naš Sv. Lovrenc igra tako žalostno ulogo. To je treba povdarjati tembolj, ker naši kraji niso tako ubožni, kakor marsikje drugod; nikakor torej ni bilo pričakovati, da se razun vrlega domoljuba, g. župnika Soviča, nikdo ne bo brigal za prošnjo stradajočega slovenskega dijaštva.

Vsi narodi so navdahnjeni od prepričanja, da je veda dandanes glavni pogoj napredka v gospodarskem in vsakem drugem oziru. Zato pa tudi skrbe, da se mladini kar najbolj omogoča pristop k studijam. Dejstvo je, da imajo nekateri narodi že nadštevilo dijaštva. Vprašajmo se pa, kako stališče zavzemamo v tem oziru mi Slovenci! — Naš narod je nadarjen, tega mu ne more odrekovati nikdo. A v primeri z drugimi narodi imamo mi le neznatno število dijakov. Iz česa izvira to? Temu je krivo ubožstvo. Vrhu tega pa naleti slovenski dijak ob zdajšnjih podivjanih narodnih razmerah v naši državi povsod le na poniževanje in sovražstvo, ki se kaže najbolj občutljivo glede gmočnih razmer: ustanov in drugih državnih in deželnih podpor, katerih za Slovence kratko malo nimajo! Ako ravno se pritožuje narod vsled teh in enakih nezasihih krivic, je vendar naposled od sovražnega navala primoran, da umolkne in mirno gleda, kako neenakomerno in protipostavno se dele pravice različnim narodom.

Grenka kupa krivic, katero so nam skozi stoletja prožili naši kulturni sovražniki, noče postati prazna. Slovenski narod omaguje pod težo neznosnih razmer, a omagati, omagati, bratje, ne sme!

Ne pogina, — novih bodrilnih močij naj mu donese srečnejša bodočnost!

Vzrasti, dvigniti se pa narod ne more drugače, ko po svojih sinovih. Samo duh, samo izobrazba nas moreta rešiti pogube.

Dragi domačini! Iz teh navedenih vzrokov vas vnovič prosim — sedaj pa vaš rojak: »Ne preslišite tega klica, pomagajte revnemu slovenskemu dijaštvu, saj pomore s tem lastni rodni slovenski krvi!« In — »Biti slovenske krvi — bodi Slovincu ponos!«

Dalje mi je opozoriti tudi na sledeči pojav:

Premnogokrat se toži, da se slovenska inteligenca, v svesti si svoje duševne premoči, oddalja od priprostega naroda. Res je, da ima tu in tam taka trditev nekaj resnice na sebi; a vendar, čemur bo vsakdo pritrdil, temu v celoti ni tako, vsaj pri nas Slovincih ne. Pač pa se opaža dostikrat, vzlasti pri nas, žalostna, bolj pomisleka vredna resnica, da se ravno navedeni slučaj dogaja pri ljudeh, ki imajo do tega še manj pravice nego inteligenca. Da se pri tem ne more priti do prave sloge, ako si nekateri domišljajo, da tava njih duh v nekaki zračni višini nad drugimi, je vendar več ko jasno. To nikakor ni bratska slovenska vzajemnost in ljubezen. Da se tudi le nekaterim zažigata mira in kadilo — kar pa je včasih prav dvomljive vrednosti, — a da se druge prezira, gospoda, to ni nikaka doslednost, tako ravnanje je pristransko. Ako je že bilo starim Rimljanom glavno geslo »ius suum cuique tribuere«, vsakemu dati, kar mu gre, se sme isto toliko bolj zahtevati dandanes!

* Železo plavat.

Le čista, nesebična ljubezen do naroda kaj velja!

V tem smislu smem omeniti z velikim veseljem narodno zavest, koja se čimdalje, tem bolj krepi med našimi trgovskimi in obrtniskimi pomočniki. Čeravno se ga včasih od nekaterih — to pa po vsej krivici — prav očitno po strani gleda, je vendar ta sloj pred vsem, skoraj bi rekel edini, ki hrani pravi, nekajeni narodni čut v sebi. Glejte, zavedni slovenski fantje, da pridobite še ostale tovariše za svoja, vse hvalevredna načela!

Lepo slovensko geslo je »Svoji k svojim«. Ne v njihovem popolnem pomenu, ampak le zaradi tega navajam te besede, ker je eden tukajšnjih krčmarjev celo tako predrzen, da ima v svoji krčmi kip velikonemškega boga Bismarcka. Nemška propaganda, ki se vrši tudi tiho s tako neverjetno doslednostjo in zilavostjo, ki teži le proti enemu cilju brez ozira na desno in levo, ter hodi svoja pota, ne mene se zato, da stare sveto pravo, last in eksistenco drugih — ta nemška propaganda vendar le ni plod domišljije, kar se, vsaj pri nas tolikrat trdi, kar pa je pesek, prav nevaren pesek v oči, akoravno se znamenje vedno prikazuje z nežno oljkovo vejico tako zvanega miru in strpnosti. Tako nas zasmehujejo ljudje, ki žive pretežno od slovenskih grošev!!

Gospodu A., krčmarju pri Sv. Radig., sicer spoštovanemu možu, pa si usojamo staviti sledeče vprašanje:

Ali Vam je znano, g. A., kak namen ima prav za prav nabiralnik Südmarke? Ne veste-li, da je to društvo, ki deluje z vsemi silami ne za kak blagi namen, ampak za potujčevanje in za narodni pogin našega naroda, onega naroda, med katerim živite tudi Vi! Vemo, kdo vas je napeljal k temu. Vam je tista oseba ljubša, ko slovensko prebivalstvo? — Kdor ne spoštuje pravic in ne časti našega ljudstva, tega tudi mi ne moremo ceniti! Če še tega niste storili, odstranite torej tisto nepotrebo iz svoje hiše! Le s tem se bodele nam pokazali prijatelja, in vsi bodo tem raje hodili v Vašo, drugače pošteno hišo.

To so moja izvajanja. Govoril sem odkritosrčno in upam, tudi pravično.

Sklepam pa nekako v Prešernovem smislu:

Ako čuti kedo, da so besede ga te zadele,
Naj misli vsak, da leté iz vedrega neba strele!

Bog in naša sveta slovenska stvar!

Na zdar! R. F.

Šmarjeta niže Ptuja. (V spomin vrli mladenki.) Zjutraj smo v božjem svetišču slišali sv. evangelje o izgubljeni ovci, a ta ovčica, od katere smo se popoldne poslovili na božji njivi, je sicer izgubljena za nas, a gotovo ne izgubljena za Boga. Srce Jezusovo jo je želelo v kraj miru in veselja, in pogreb je bil, kakor si je prej vedno želela, v nedeljo.

Gospodov dan je dan vstajenja k novemu blaženemu življenju, in rajna Liza Bombek si je s svojimi dobrimi deli zaslužila boljše življenje. Revica je bila več let bolehná, hodila je rada na božja pota iskat zdravlja, sedaj je pa nastopila najboljšo pot k Bogu in Mariji, katero je kot njega zvesta hčerka tako rado častila. Vsa dekleta Marijine družbe so se kljub slabemu vremenu v beli obleki udeležile pogreba svoje 28 let stare tovarišice, da toliko beloooblečenih deklic še ni bilo nikdar tukaj videti. Pogreb je bil res veličasten.

Milo se je storilo vsakemu, ko so dekleta snemala zelene vence iz svežih cvetlic raz glave ter jih polagale na krsto in v grob, kot svoje zadnje darilo. Gotovo so ji na ta način želele prijetno, sladko spanje v Bogu, morebiti jo tudi prosile, naj daruje deviške vence Mariji. Vrstnice so zapele v slovo zavedni Slovenki, po svojem poklicu šivilji, naročnici »Slovenskega Gospodarja« primerno žalostinko, ki je mnogim udeležencem pri-
vabila solze.

«Glas» rajne spoštovane in od vseh ljubljene Lize je pač ta: «Ostanite vedno zvesti sveti veri in slovenskemu jeziku!»

Dunaj. (Društvo »Bodočnost«.) Slov. fer. akad. društvo za štajersko ozemlje mej Muro in Dravo vzhodno od Maribora je dovoljeno. Javljamo to vest vsem onim, ki so se že takoj s početka živo zanimali za novi pokret. Ker se pravila, ki smo jih prvič predložili, niso potrdila, smo vložili prošnjo s spremenjenimi pravili v drugič in danes je društvo dovoljeno.

Vabimo tem potom vse slovenske akademike navedenega ozemlja, ki lahko postanejo člani društva, da se začnejo čim najživeje zanimati za novo društvo in pristopati kot člani.

Ker pa so sedaj s početka ravno gmotni oziri za mlado društvo velikega pomena, zato vabimo vse slovenske rodoljube, da pristopajo k društvu ali kot ustanovniki ali kot podporniki.

Ustanovnik lahko postane po pravilih vsakdo, ki plača enkrat za vselej 20 kron, podpornik pa, ki daruje na leto vsaj 5 kron v društvene namene.

Ker imamo projektirana za bodoče počitnice predavanja na 40 krajih navedenega ozemlja in nadalje več veselic združenih s predavanji, bomo pač vsaj s početka rabili gmotne pomoči.

Društvo hoče postati izobraževalna sila slovenskega ljudstva in stati krepko ob strani vseh onih, ki hočejo duševni napredek slovenskega naroda, ker ve, da samo kolikor največja izomika, kolikor najglobočja izobrazba v vseh stvareh pomore narodu do boljše sreče.

Zato pa prosimo vse prijatelje ljudstva, da nam gredo v vsakem oziru na roko.

Vse želje, vsa vprašanja in vsa naznanila je obračati na podpisanega tajnika.

Upamo, da bo društvo s pomočjo slovenskih rodoljubov moglo vspešno delovati in tako izpolniti nade, ki se stavijo nanj. — Iz naroda za narod! — Za pripravljajni odbor: Stud. med. Vekoslav Spindler, t. č. predsednik; stud. phil. Vladimir Pušenjak, t. č. tajnik.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Naš rojak iz Biša gosp. Karl Lubec, višji finančni svetnik v Ljubljani, je imenovan dvornim svetnikom.

Imenovanje. Poštni upravitelj v Ivanjih, vrli narodnjak g. Alojzij Šturm, je imenovan poštarjem v Ljubnem v Savinjski dolini.

Novoizvoljeni mariborski župan g. dr. Hans Schmiderer je dobil cesarjevo potrjenje.

V novo okrožnosodnijsko poslopje v Mariboru se preselijo uradi dne 15. t. m.

Ustmeni zrelostni izpiti na mariborski gimnaziji se začno dne 23. t. m.

Nova ljudsko-šolska knjiga namesto stare. V c. kr. zalogi šolskih knjig je izšla Čitanka za 3. in 4. šolsko leto, ki sta jo spisala gospoda H. Schreiner in J. Bezjak. Kolikor smo jo na naglem pregledali, se knjiga od dosedanjega drugega berila vrlo razlikuje, in upamo si trditi, da najmanj za najboljšimi vrstnicami drugih narodov ne zaostaja, ako jih ne presega.

Zrelostni izpit na c. kr. učiteljsku mariborskem: pismeni se je začel zadnji ponedeljek, ustni bode prve tri dni prihodnjega tedna. Slovenskih maturantov je le 9.

Nemškemu odvetniku dr. Karlu Tschellu v Mariboru so za eno leto zaprli pisarno. No, v pohvalo za njegovo delovanje gotovo ne!

V Marenbergu je pri občinskih volitvah zmagala nemško-protestantovska stranka.

Iz šole. V pokoj je stopil nadučitelj pri Sv. Marjeti niže Ptuja g. Josip Vobič. Ravnateljem na nemški meščanski dekliški šoli v Ptujju je imenovan g. Josef Löbel iz Bruka

na Muri, za učiteljice oziroma učitelje na tej šoli so imenovane Antonija Prauser iz Koroskega, Ana Kaschowitz iz Nemškega Lonča, Josef Just iz Erlaa pri Dunaju. Nadučitelj pri Sv. Juriju na Pesnici je postal g. Simon Vodenik, učitelj na Reki, učitelj pri Sv. Juriju na Pesnici g. Avgust Canjko, učiteljica pri Sv. Jakobu v Slov. goricah gea Helena Jenko.

Poučnega tečaja na vinarski šoli v Mariboru se vdeležujejo po odloku c. kr. dežel. šol. sveta v poletni dobi sledeči gg. učitelji ozir. nadučitelji: Čeh Jos. iz Št. Jerneja, Gselman J. iz Št. Martina p. V., Kokl Jos. iz Studenic, Kos Št. od Marije Snežne, Kranjc Fr. od Sv. Barbare pri Mariboru, Kukovič Anton od Polensaka, Kvac Ivan, učitelj in poštar pri Sv. Martinu v Rožni dolini, Lukman Iv. iz Šoštanja, Sekirnik Simon v Št. Jurju p. Rogatcu, Spende M. iz Ščavnice, Strmšek Alojzij, nadučitelj pri Sv. Petru na M. s., Tomazič Iv. pri Sv. Miklavžu p. L. in Zemljč J. pri Mariji Brezje.

Cesarjev dar. Presvitli cesar je daroval za zidanje nove cerkve v Teharjih 500 K.

Pri Dev. Mariji v Puščavi se bode ustanovilo kat. delavsko društvo. Osnovno zborovanje bode v nedeljo, dne 22. t. m. G. Peter Karničnik, velep. in cerkv. ključar je daroval v ta namen 6 K, za kar se katol. delavci iskreno zahvaljujejo.

Celjske novice. Veselica v korist »Dijaškega doma« v Celju, bila je veselica v pravem pomenu besede. V diven gaj spremenjeni dvor »Narodnega doma«, v katerem so se svetile nebrojne lučice, krasni poletni večer, izborna, dovršeno nastopanje godbe, pevskega zbora, telovadcev, igralcev, itd. itd. se je združilo v lepo harmonično celoto, in človek se je čutil postavljenega v začaran gozd, v katerem so oživele vse čarobne pravljice, kolikor jih je že od nekaj slišal. Dobro zastopani kmetje iz okolice so nam pričali o narodni zavednosti našega ljudstva, splošni nepričakovano mnogobrojni obisk pa nas je navdajal z upom na — napolnjeno kaso za dijaški dom. — Gospod Žimnjak, o katerem se je zadnjič poročalo, da se je potegoval za koristi našega kmeta, je bil pri obravnavi obsojen na 25 gld. Zoper to rzsodbo se je seveda pritožil. Znani pretepač M. Arh, ki je ob predstavi »Rokovnjačev« vdril v »Narodni dom« in ondi več oseb ranil, je obsojen na 5 dni zapora. — Magistratni uradnik Traugott zapusti Celje in gre v Voitsberg. Fitigott! — Iz bolnišnice je ušel 10. t. m. zvečer J. Krameršek ter prišel domu k svoji ženi, ker se je zbal operacije. Čez eno uro pa je doma umrl.

Prostovoljno gasilno društvo v Logarovcih je dne 15. junija t. l. imelo vaje in po vajah je podelilo veleposestniku Josipu Slekovec častno kolajno ali medaljo za 10-letno službovanje. Imenovani je bil skozi 10 let vsikdar prvi na licu mesta bližnjemu v pomoč. Še letos je prevzel pri volitvi službo zdravnika pri gasilcih, če ravno že nad 70 let star.

Sv. Urban pri Ptujju. V Gornjem Vilovljaku je umrl dne 10 t. m. priden mladenič Janez Petrovič. Svetila mu večna luč!

Sv. Trojica v Slov. gor. Ker je bil g. potovalni učitelj M. Jelovšek službeno zadržan priti 13. t. mes. k Sv. Trojici, pride 25. t. mes. ob 3. uri popoldan, ko se vrši zborovanje kmet. zadruga z znanim dnevnim redom. Ker je ta shod velevažen za gmotno stanje kmeta, pričakujemo mnogobrojne udeležbe. — Naša vrla mladeniška družba Sv. Jožefa gre v nedeljo, 22. t. m. ob polu 9. uri dopoludne od tod v slovesni procesiji v sodednjo farno in dekanjsko cerkev Sv. Lenarta, da se tamkaj vdeleži službe božje in skupnega sv. obhajila. Gotovo hvale in pognemanja vredno dejanje. Nadejamo se, da se tudi obilo možev pridruži procesiji in nam sprosi tako potrebnega lepega vremena.

Zastrupljen kruh. V Liborju pri Ormožu ste dve potujoči ciganki dali 11letnemu kmetskemu dečku kos belega kruha, ki je bil